

Meyer: Jeg troede ikke, at man i Skolen ved Lov havde indført nogen Pryglestraf. Men det er det, man agter ved det foreliggende Lovforslag, idet man her ved Lov vil slaa fast, at voksne Mennesker skulle lægges over en Bænk og have Prygl af en Profos. Det er det, jeg er imod. Jeg ved meget vel, at Bøller f. Eks. faa Prygl. De faa det til Tider rundt omkring paa Gaderne af Politibetjentene. Det er eet, et andet er at lovfæste det med hele Rigsdagens Billigelse og Kongens Underskrift. Det er det, vi nedlægge Protest imod. Jeg er heller ikke, hvad det ærede Medlem mener, jeg skulde have sagt, særlig Repræsentant for Arbejderklassen, men jeg maa tilstaa, at jeg er i den Situation, at jeg repræsenterer overordentlig mange fattige Mennesker, hvis fysiske og aandelige Forkommenhed er af den Art, at det ikke skulde undre mig, om et eller andet Individ til Tider kom til at lægge sig ud med det offentlige og fik Prygl, medens de fine, det kan det ærede Medlem være overbevist om, altid nok skulle hytte deres Skind.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er hans Fejl, naar han ikke ved, at Loven hjemler, at Lærere og Lærerinder have Lov til at straffe Børnene, der gaa i de offentlige Skoler. Jeg har hverken fra det ærede Medlem eller andre under Behandlingen af Skolelove set noget Forslag om, at slikt ikke maa finde Sted.

Krabbe: Jeg føler mig foranlediget til at fremsætte et Par Oplysninger ved nogle Ytringer, der bleve fremsatte af den højtærede Justitsminister i Gaar. Den højtærede Minister bestred Rigtigheden af nogle Meddelelser, jeg har givet, idet han lod forstaa, at der ikke var virkelig Sammenhæng mellem, hvad jeg havde meddelt angaaende forskellige Straffeforhold i Rusland, navnlig paa de tre store Udviklingsstadier 1845, 1863 og 1904. Det er derfor nødvendigt for mig at meddele Oplysninger, der ville vise, at der er den skønneste Sammenhæng her, og at der i den store, meget interessante, for hele Verdensudviklingen meget betydningsfulde Kulturkamp, som foregaar i Rusland, er en Sammenhæng og en Fremskriden, som det er meget værd at lægge

Mærke til. Det var saadan, som jeg sagde, at i 1845 blev den oprindelige Knut afskaffet ved Lov, og det blev paabudt i Stedet for den at bruge det mildere Redskab, der kaldtes Pletj, men som senere ogsaa kaldtes Knut, den yngre Knut. Fremdeles er det rigtigt, at i 1863 blev ogsaa dette Redskab: Pletj afskaffet som almindeligt Straffemiddel. Anvendelsen deraf blev kun tilbage i de sibiriske Fængsler og der kun for Tilbagefald og for Undvigelse; det er ubestrideligt saaledes, som jeg har sagt det. Men der var andre Legemsstraffe tilbage i Rusland. Man anvendte endnu Ris; Redskabet for denne Straf kaldes Rozqui. Den kunde vedvarende anvendes i forskellige Tilfælde, som havde megen Betydning og Udstrækning. Den kunde for det første anvendes i Landdistrikterne paa Bønder. Dog, da Lovgivningen til Dels er lokal, kunde den i Guvernementerne i Stepperne og Turkestan kun anvendes paa russiske Bønder, ikke paa tartariske. Men altsaa kunde i det meste af Rusland Ris anvendes paa Bønder. Ris kunde ogsaa anvendes paa Kirgiser og Kalmukker, ligesom paa degraderede Soldater og Matroser, og endelig var det ogsaa tilladt at anvende Ris i Forholdet mellem Haandværksmester og Lærlinge, dog der kommer Straffen jo ikke fra det offentlige. Det er disse meget vigtige Klasser af Legemsstraf, der endnu vare tilladte efter 1863. De bleve forbudte 1904. Det var det tredie store Udviklingstrin i den russiske Kulturkamp.

Disse Legemsstraffe bleve ved et Reskript af 1904 afskaffede, ikke som en Tilfældighed, men som en Følge af en langvarig Udvikling, og denne Udvikling blev ikke, som det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) var tilbøjelig til at tro, baaren frem alene af Juristerne. Naturligvis var der Jurister med, men den blev baaren frem af alt, hvad der duer noget i det russiske Folk; der rejstes, for blot at nævne nogle Punkter, en Agitation, der viste sig i følgende Andragender til Regeringen: Der kom den 25. December 1894 en Adresse fra det sanitære Selskab i Saratov, og den 28. Februar 1895 en Adresse fra det medicinske Selskab i Smolensk, begge Andragender om fuldstændig Ophævelse af Legemsstraffen. Det samme Andragende kom fra Lægekongressen i Perm den 7. November 1895. Den 30. December 1895 kom der et Andragende fra det medicinske Selskab i Novgorod om al Legemsstrafs Afskaffelse. En lignende Adresse kom den 3. Maj 1896 fra det medicinske Selskab i Enisscik og den 12.